

Vladimír PALKO

Mathematician, former Minister of the Interior of Slovakia

<https://www.psazs.cz/en/vladimir-palko/>

PROGRESSIVISM IN FIFTEEN POINTS AND CENTRAL EUROPEAN COOPERATION

Your Eminence, ladies and gentlemen,

Cordial greetings to each one of you. I am honoured to have the opportunity to speak to you in the company of such distinguished co-presenters. From that wonderful synthesis by His Eminence who spoke of the struggles over millennia I would now like to move to the struggles taking place only during the last few decades. I am going to talk about the struggle with progressivism a central European cooperation. I would like to present fifteen points.

I. Our opponent has no name

I have called the opponent progressivism, but others prefer to call it left-liberalism, and yet others call it cultural Marxism. Most recently, the name "Wokeism" has emerged. Who has many names, as if he had none. The communists had a name, that's how they were visible. However, we are fighting an opponent without a name, which makes it difficult for us to mobilise against him.

II. The underlying themes of modern progressivism are the relativization of the value of human life and the family

In this sense, progressivism can be considered to have been born in 1917, when abortion was first legalised in Soviet Russia. Having lost the appeal of Soviet communism, as the commentator Joseph Sobran put it, the queen bee of the progressivist hive gradually moved from Moscow to Washington. Changed definition of marriage, euthanasia, surrogate motherhood and later gender ideology became the next stages of progressivism.

III. The method of progressivism is to control institutions

This concerns institutions such as media, education and the arts that influence culture in its broadest sense as the way people live their lives. If the persistent Gramscian march through the institutions succeeds, the society will change its values to the opposite of the original ones, and political victories in parliament and government will follow. This process has, with a few exceptions, been completed in the West.

IV. Progressivism rules through the courts

A progressivist judge is more important than a progressivist minister. In America, the Supreme Court, not the Congress, has made all the important decisions. The Supreme Court banned prayer in schools, allowed abortion, and then changed the definition of marriage.

A couple of years ago in Slovakia, the Constitutional Court ruled that four specific questions could not be asked in a referendum on the family, even though 400,000 signatories of the petition demanded it. One of them was a question about civil partnerships. In the Czech Republic, the Constitutional Court removed the ban on adoption of children from the law on registered couples. This is judicial tyranny.

Progressivist decisions have also been made by the court of the EU, i.e., the European Court of Justice, and by the court of the Council of Europe, i.e., the European Court of Human Rights. There have been many such court decisions.

V. Progressivism dominates multinational organisations

Supranational institutions like the UN, WHO, European Union, Council of Europe, etc. would not be bad in themselves. But progressivism abuses their grounds to promote its ideology. For example, by signing international treaties, such as the EU Charter of Rights or the Istanbul Convention, at a supranational institution, with subsequent incorporation of the new ideology into national legislation. Then, over time, the treaties are interpreted by the courts in ways we would not have even dreamed of. This way, these factors, supranational institutions, supranational

treaties and courts, are intertwined.

VI. Progressivism has undemocratic and totalitarian tendencies

The progressivist media continued spreading their ideology contrary to what the non-progressivist public wanted, until they tired the public to the point where it stopped resisting. In 2004, during presidential election, twenty American states held referendums on marriage, and everywhere the voters decided that it should be a union between a man and a woman. However, the outcomes of the referendums did not make any difference because eleven years later the Supreme Court overruled them.

Progressivism treats its opponents as class enemies. People opposing progressivism can usually count not on imprisonment, but frequently on loss of employment and marginalisation as a form of punishment.

VII. The philosophical basis of progressivism is anti-transcendentalism

What is a human being according to progressivism? There is a certain continuation of the Marxist-Leninist thinking in progressivism. Again, the division of the world into oppressed and oppressors is the goal here, the goal being the liberation of the oppressed, meaning sexual minorities, women, migrants, non-white races, etc.

At the most fundamental level, I believe progressivism is anti-transcendentalism. It does not recognize a purpose of human life beyond earthly existence, nor a transcendent authority. As a consequence, the man himself is deified.

VIII. Developments are accelerating

I described many of the above in the book "The Lions Are Coming", which was first published ten years ago. It seems unbelievable to me today, but there is no mention of gender ideology in that first edition. I added a discussion about it to the book only in later editions. Just ten years ago, gender ideology was not very visible in public. Everyone is talking about her today. We wonder what comes next.

IX. The Big Business is progressivist

Think of the American electoral coalition of the 1980s when Ronald Reagan was elected president. It brought together fiscal conservatives, including big business, anti-communists and social conservatives. It is the past now.

In 2014, world-renowned computer scientist Brendan Eich became CEO of Mozilla. The LGBT lobby noted that Eich had backed the campaign for traditional marriage in 2008 ahead of a referendum in California. They launched such a media campaign against Eich that he didn't last a week in office.

This was an example of a major company just giving in to pressure. But now, Big Business has already progressed even further. It is already helping to create that pressure itself. We are seeing "woke" capitalism.

X. Christian Democrats and Conservatives have de-Christianised

In Western Europe, non-progressivist political forces have disappeared. This is also true of parties that formally carry the word conservative or Christian democrat in their names. They have taken on the progressivist agenda.

XI. Progressivism grows into something bigger

So far, I have spoken mainly about the topics of the protection of life and family. New themes are becoming increasingly important, such as the theme of uncontrolled migration, where progressivism sees the right to migrate as absolute. We, on the other hand, recognize such a right only to the extent that it does not go against the common good.

I am concerned about new threats that I cannot yet even name exactly, but of which we are seeing signs. I am a thrice inoculated opponent of conspiracy theories. However, the excessiveness of some government measures during the COVID pandemic is a fact, rather than a conspiracy.

What will progressivism bring in conjunction with the development of information technology and the secular religion of environmental protection? How worried

should we be about the surveillance state in relation to our digital footprint, our carbon footprint, which is supposedly damaging the environment, the introduction of cashless-only payments? What will the vision of transhumanism do to us?

And where is the thinking of global elites heading? For example, the speeches of the philosopher Yuval Noah Harari, advisor to Klaus Schwab, founder of the World Economic Forum, deserve attention. Harari talks about the problem of useless people. Yes, he uses that term. These are people who have no use in a materially secure society and are apparently doomed to spend their lives playing computer games.

The paradox is that Harari is the author of the bestseller *Homo Deus*, i.e. *Man God*. It seems that human divinity will not be of the same quality for all.

Let us keep a close eye on these trends.

XII. Winning over progressivism is feasible

This is demonstrated, for example, by Poland achieving a reversal in the protection of unborn life, Hungary stopping the sexualisation of children, and the Visegrad countries successfully resisting EU migration quotas in 2015. Slovakia succeeded in eliminating the ratification of the Istanbul Convention two years ago.

XIII. The Iron Curtain is still visible

Over the past decade, Central European and Balkan countries have inspired each other and passed laws affirming marriage as the union of a man and a woman. The dividing line between traditional and homosexual marriage is more or less identical to the former Iron Curtain. People who have experienced communism are more resistant to social utopias.

XIV. Cooperation among non-progressivist forces is necessary but it has its limits

Perhaps the first European politician to warn that the EU institutions were being used to promote progressivism was Ján Čarnogurský. In 1995, at a meeting

of European Christian and conservative parties in Nice, he proposed that these parties should agree to jointly promote the principle of sovereignty of EU member states on cultural and ethical issues. The principle was that the EU should not interfere in matters of protection of life and the family, which would remain the competence of the Member States. The reaction to his proposal was complete indifference. It was already impossible to reach agreement on the Christian Democrats' ground, let alone on the EU's ground.

However, an alternative is emerging. What we failed to do at a meeting of European Christian democratic parties, we succeeded to achieve in the Slovak Parliament in 2002, when the Parliament approved the draft Declaration on Sovereignty in Cultural and Ethical Matters.

In 2003, the Polish Sejm took inspiration from us and adopted a similar declaration, and Polish governments led by the Law and Justice (PiS) party are adhering to it in their policies. When the Lisbon Treaty was adopted, Poland negotiated an opt-out from the Charter of Rights on the subject of the family.

In 2015, the Visegrad Four countries acted together successfully against the European Commission's efforts to enforce migration quotas. Suddenly we have discovered real Central European cooperation.

Since non-progressivism is punished in the EU, as exemplified by the threats by sanctions against Poland and Hungary, expressions of solidarity with those affected are desirable. In November 2021, we initiated a statement signed by eighteen well-known Slovak intellectuals, where we stood up for Poland.

The question is whether Central European cooperation should be formalised and institutionalised. I do not think that this cooperation has the potential to become an alternative project to the EU in the foreseeable future. Because people still want to give the EU a chance.

It is also important to acknowledge the considerable diversity in attitudes among Central European countries. For example, there is still some tension between Slovakia and Hungary, which is a legacy of the last decades of the Austro-Hungarian

monarchy. I hope it is more or less just a psychological problem, but it is still visible.

I do not want to raise the subject of the relationship between the West and Russia, but we can see that attitudes of individual Central European countries differ here. Slovakia and Hungary, for example, do not have as strained a relationship with Russia as Poland or the Czech Republic.

That is why I am advocating for cooperation between Central European countries on an ad hoc basis, i.e. on selected topics. I would like to see more, but I don't see that possibility yet.

XV. It is necessary to endure

The last point is brief. In the struggle against progressivism, we must endure.

Ladies and gentlemen, thank you for your attention.

Владимир ПАЛКО (Словачка)

Математичар, бивши министар унутрашњих послова Словачке

НАПРЕДАК У ПЕТНАЕСТ ПОЕНА И ЦЕНТРАЛНО-ЕВРОПСКА САРАДЊА

Ваше Преосвештенство, даме и господо,

Срдачан поздрав сваком од вас. Почаствован сам што имам прилику да разговарам са вама у друштву тако угледних ко-излагача. Од те дивне синтезе Његове Преосвештенства који је говорио о борбама током миленијума, сада бих желео да пређем на борбе које су се дешавале само током последњих неколико деценија. Говорићу о борби са прогресивизмом и средњоевропској сарадњи. Желео бих да изнесем петнаест тачака.

I. Наш противник нема име

Противника сам назвао прогресивизмом, али други га радије називају левичарским либерализмом, а трећи га називају културним марксизмом. Недавно се појавио назив "вокеизам". Који има много имена, као да није имао ниједно. Комунисти су имали име, тако су били видљиви. Ипак, боримо се са противником без имена, што нам отежава мобилизацију против њега.

II. Основне теме савременог прогресивизма су релативизација вредности људског живота и породице

У том смислу, може се сматрати да је прогресивизам рођен 1917. године, када је абортус први пут легализован у Совјетској Русији. Изгубивши привлачност совјетског комунизма, како је то рекао коментатор Џозеф Собран, матица прогресивистичке кошнице постепено се преселила из Москве у Вашингтон. Промењена дефиниција брака, еутаназија, сурогат

мајчинство и каснија родна идеологија постали су следеће фазе прогресивизма.

III. Метод прогресивизма је контрола институција

Ово се тиче институција као што су медији, образовање и уметност које утичу на културу у њеном најширем смислу као на начин на који људи живе своје животе. Ако упорни грамшијански марш кроз институције успе, друштво ће променити своје вредности у супротне од првобитних, а уследиће политичке победе у парламенту и влади. Овај процес је, уз неколико изузетака, завршен на Западу.

IV. Прогресивизам влада преко суда

Прогресистички судија је важнији од напредњачког министра. У Америци је Врховни суд, а не Конгрес, донео све важне одлуке. Врховни суд је забранио молитву у школама, дозволио абортус, а затим променио дефиницију брака.

Пре пар година у Словачкој је Уставни суд донео одлуку да се на референдуму о породици не могу поставити четири конкретна питања, иако је то захтевало 400.000 потписника петиције. Једно од њих је било питање о грађанском партнерству. У Чешкој је Уставни суд избацио забрану усвајања деце из закона о регистрованим паровима. Ово је правосудна тиранија.

Прогресистичке одлуке доноси и суд ЕУ, односно Европски суд правде, и суд Савета Европе, односно Европски суд за људска права. Било је много таквих судских одлука.

V. Прогресивизам доминира мултинационалним организацијама

Наднационалне институције попут УН, СЗО, Европске уније, Савета Европе итд., саме по себи не би биле лоше. Али прогресивизам злоупотребљава њихове основе да би промовисао своју идеологију. На пример, потписивањем међународних уговора, као што су Повеља о правима ЕУ или Истанбулска конвенција, у наднационалној институцији, уз накнадно уграђивање нове

идеологије у национално законодавство. Затим, временом, судови тумаче уговоре на начине о којима нисмо ни сањали. На тај начин се ти фактори, наднационалне институције, наднационални уговори и судови, преплићу.

VI. Прогресивизам има недемократске и тоталитарне тенденције

Прогресистички медији су наставили да шире своју идеологију супротно од онога што је ненапредњачка јавност желела, све док нису уморили јавност до те мере да је престала да пружа отпор. 2004. године, током председничких избора, у двадесет америчких држава одржани су референдуми о браку и свуда су бирачи одлучили да то буде заједница мушкарца и жене. Међутим, резултати референдума нису направили никакву разлику јер их је једанаест година касније Врховни суд поништио.

Прогресивизам своје противнике третира као класне непријатеље. Људи који се противе прогресивизму обично не могу рачунати на затвор, већ често на губитак посла и маргинализацију као вид казне.

VII. Филозофска основа прогресивизма је антитрансцендентализам

Шта је људско биће по прогресивизму? У прогресивизму постоји извештан наставак марксистичко-лењинистичког мишљења. Опет, овде је циљ подела света на потлачене и угњетаваче, циљ је ослобођење потлачених, значи сексуалне мањине, жене, мигранти, небеле расе итд.

На најосновнијем нивоу, верујем да је прогресивизам анти-трансцендентализам. Не признаје сврху људског живота изван земаљског постојања, као ни трансцендентни ауторитет. Као последица тога, сам човек је обожен.

VIII. Развој се убрзава

Многе од наведених описао сам у књизи „Лавови долазе“, која је први пут објављена пре десет година. Данас ми то делује невероватно, али у том првом издању нема ни помена о родној идеологији. Додао сам расправу о томе у књигу тек у каснијим издањима. Пре само десет година родна идеологија није била много видљива у јавности. Данас сви причају о њој.

Питамо се шта следи.

IX. Велики бизнис је прогресивистички

Помислите на америчку изборну коалицију 1980-их када је Роналд Реган изабран за председника. Окупио је фискалне конзервативце, укључујући велики бизнис, антикомунисте и социјалне конзервативце. То је сада прошлост.

Године 2014, светски познати компјутерски научник Брендан Ајх постао је извршни директор Мозиле. ЛГБТ лоби је приметио да је Ајх подржао кампању за традиционални брак 2008. уочи референдума у Калифорнији. Покренули су такву медијску кампању против Ајха да није издржао ни недељу дана на функцији.

Ово је био пример велике компаније која је само попустила под притиском. Али сада је велики бизнис већ напредовао још даље. То већ помаже стварању самог тог притиска. Видимо „пробуђени“ капитализам.

X. Демохришћани и конзервативци су се дехристијанизовали

У западној Европи нестале су непрогресивистичке политичке снаге. То важи и за оне странке које у свом називу формално носе реч конзервативна или демохришћанска. Они су преузели прогресивну агенду.

XI. Прогресивизам прераста у нешто веће

До сада сам углавном говорио о темама заштите живота и породице. Нове теме постају све важније, као што је тема неконтролисаних миграција, где прогресивизам види право на миграцију као апсолутно. Ми, пак, такво право признајемо само у оној мери у којој то не иде против општег добра.

Забринут сам због нових претњи које још не могу тачно да наведем, али за које видимо знаке. Ја сам три пута вакцинисани противник теорија завере. Међутим, претераност неких владиних мера током пандемије COVID-а је чињеница, а не завера.

Шта ће прогресивизам донети у спрези са развојем информационих технологија и секуларном религијом заштите животне средине? Колико треба да будемо забринути због стања надзора у односу на наш дигитални отисак, наш угљенични отисак, који наводно штети животној средини, увођење само безготовинског плаћања? Шта ће нам визија трансхуманизма?

А куда иде размишљање глобалних елита? На пример, заслужују пажњу говори филозофа Јувала Ноа Харарија, саветника Клауса Шваба, оснивача Светског економског форума. Харари говори о проблему бескорисних људи. Да, он користи тај израз. То су људи који немају користи у материјално безбедном друштву и очигледно су осуђени да проведу живот играјући компјутерске игрице.

Парадокс је у томе што је Харари аутор бестселера *Ното Deus*, односно Човек Бог. Чини се да људско божанство неће бити истог квалитета за све.

Хајде да пажљиво пратимо ове трендове.

XII. Победа над прогресивизмом је изводљива

То се, на пример, показује тако што је Пољска постигла преокрет у заштити нерођеног живота, Мађарска зауставља сексуализацију деце, а вишеградске земље успешно се одупиру миграционим квотама ЕУ 2015. Словачка је пре две године успела да елиминише ратификацију Истанбулске конвенције.

XIII. Гвоздена завеса је и даље видљива

Током протекле деценије, земље Централне Европе и Балкана су инспирисале једна другу и донеле законе који афирмишу брак као заједницу мушкарца и жене. Линија поделе између традиционалног и хомосексуалног брака је мање-више идентична некадашњој Гвозденој завеси. Људи који су искусили комунизам отпорнији су на друштвене утопије.

XIV. Сарадња међу непрогресивистичким снагама је неопходна, али има своје границе

Можда први европски политичар који је упозорио да се институције ЕУ користе за промовисање прогресивизма био је Јан Чарногурски. 1995. године, на састанку европских хришћанских и конзервативних партија у Ници, предложио је да се ове странке договоре да заједнички промовишу принцип суверенитета држава чланица ЕУ у културним и етичким питањима. Принцип је био да се ЕУ не меша у питања заштите живота и породице, што би остало у надлежности држава чланица. Реакција на његов предлог била је потпуна равнодушност. Већ је било немогуће постићи договор на демохришћанском терену, а камоли на терену ЕУ.

Међутим, појављује се алтернатива. Оно што нисмо успели да урадимо на скупу европских хришћанско-демократских партија, успели смо да постигнемо у Словачком парламенту 2002. године, када је парламент одобрио нацрт Декларације о суверенитету у културним и етичким питањима.

Пољски Сејм је 2003. године узео инспирацију од нас и усвојио сличну декларацију, које се пољске владе, предвођене партијом Право и правда (PiS), придржавају у својој политици. Када је усвојен Лисабонски уговор, Пољска је преговарала о изузећу из Повеље о правима на тему породице.

У 2015. години, земље Вишеградске четворке су заједно успешно деловале против напора Европске комисије да спроведе миграционе квоте. Одједном смо открили праву средњоевропску сарадњу.

Пошто се ненапредност кажњава у ЕУ, као што је пример претњи санкцијама Пољској и Мађарској, пожељни су изрази солидарности са погођенима. У новембру 2021. покренули смо изјаву коју је потписало осамнаест познатих словачких интелектуалаца, где смо се залагали за Пољску.

Можемо се упитати да ли средњоевропску сарадњу треба формализовати и институционализовати. Не мислим да ова сарадња има потенцијал да у догледно време постане алтернативни пројекат ЕУ. Јер људи и даље желе

да дају шансу ЕУ.

Такође је важно признати значајну разноликост у ставовима међу земљама Централне Европе. На пример, још увек постоји извесна тензија између Словачке и Мађарске, што је наслеђе последњих деценија Аустроугарске монархије. Надам се да је мање-више само психолошки проблем, али је ипак видљив.

Не желим да покрећем тему односа Запада и Русије, али видимо да се овде разликују ставови појединих централноевропских земаља. Словачка и Мађарска, на пример, немају тако затегнуте односе са Русијом као Пољска или Чешка.

Зато се залажем за сарадњу земаља средње Европе на *ad hoc* основи, односно на одабране теме. Волео бих да видим више, али још не видим ту могућност.

XV. Неопходно је издржати

Последња тачка је кратка. У борби против прогресивизма морамо издржати.

Даме и господо, хвала вам на пажњи.